

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥
 बद्धश्चवारुणैः पार्श्वैर्वज्रेण च समाहतः ॥ हतदारो हतधनो ब्रूहिकस्मान्न शोचसि ॥ १८ ॥ नष्टश्रीर्विभवभ्रष्टो यन्न शोचसि दुष्करं ॥ त्रैलोक्यराज्यनाशो हि को
 न्योजीवितुमुत्सहेत् ॥ १९ ॥ एतच्चान्यच्च परुषं ब्रुवंतं परिभूयतं ॥ श्रुत्वा सुखमसंभ्रांतो बलिर्वैरोचनो ब्रवीत् ॥ २० ॥ बलिरुवाच निगृहीते मयि भृशं शक्र
 किं कथितेन ते ॥ वज्रमुद्यम्यतिष्ठंतं पश्यामि त्वां पुरंदर ॥ २१ ॥ अशक्तः पूर्वमासीस्त्वं कथंचिच्छक्ततां गतः ॥ कस्त्वदन्य इमां वाचं सुकूरां वक्तुमर्हति ॥ २२ ॥ य
 स्तु शत्रोर्वशस्यस्य शक्तोऽपि कुरुते दयां ॥ हस्तप्राप्तस्य वीरस्य तंचैव पुरुषं विदुः ॥ २३ ॥ अनिश्चयो हियुद्धेषु द्वयोर्विवदमानयोः ॥ एकः प्राप्नोति विजयमेकश्चैव प
 राजयं ॥ २४ ॥ माचते भूत्स्वभावो यमिति ते देवपुंगव ॥ ईश्वरः सर्वभूतानां विक्रमेण जितो बलात् ॥ २५ ॥ नैतदस्मत्कृतं शक्र नैतच्छक्रकृतं त्वया ॥ य
 त्वमेवंगतो वज्रिन्यद्वाप्येवंगता वयं ॥ २६ ॥ अहमासं यथा घृत्वं भविता त्वं यथा वयं ॥ मावमं स्थामया कर्मदुष्कृतं कृतमित्युत ॥ २७ ॥ सुखदुःखे हि पुरुषः
 पर्यायेणाधिगच्छति ॥ पर्यायेणासि शक्र त्वं प्राप्तः शक्र न कर्मणा ॥ २८ ॥ कालः कालेन यतिमां त्वांच कालो न यत्ययं ॥ तेनाहं त्वं यथानाघ त्वंचापि न यथा वयं ॥
 ॥ २९ ॥ न मातृपितृशुश्रूषान च दैवतपूजनं ॥ नान्योगुणसमाचारः पुरुषस्य सुखावहः ॥ ३० ॥ न विद्या न तपो दानं न मित्राणि न बांधवाः ॥ शक्रुवंति परित्रातुं नरं
 कालेन पीडितं ॥ ३१ ॥ नागामि न मनर्थं हि प्रतिघातशतैरपि ॥ शक्रुवंति प्रतिव्योदुमृते बुद्धिबलान्नराः ॥ ३२ ॥ पर्यायैर्हन्यमानानां परित्रातान विद्यते ॥ इदं तु दुः
 खं यच्छक्रकर्ता हि मिति मन्यसे ॥ ३३ ॥ यदिकर्ता भवेत्कर्तान क्रियेत कदाचन ॥ यस्मात्तु क्रियते कर्ता तस्मात्कर्ताप्यनीश्वरः ॥ ३४ ॥ कालेनाहं त्वामजयं कालेना
 हं जितस्त्वया ॥ गता गतिमतां कालः कालः कलयति प्रजाः ॥ ३५ ॥ इंद्रप्राकृतया बुद्ध्या प्रलयं नावबुध्यसे ॥ केचित्त्वां वदुमन्यंते श्रेष्ठं प्राप्तं स्वकर्मणा ॥ ३६ ॥ क
 थमस्मद्विधो नाम जानन्नलोकप्रवृत्तयः ॥ कालेनाभ्याहतः शोचेन्मुल्येद्वाप्यथ विभ्रमेत् ॥ ३७ ॥ नित्यं कालपरीतस्य मम वामद्विधस्य वा ॥ बुद्धिर्व्यसनमासाद्य
 भिन्नानौरिव सीदति ॥ ३८ ॥ अहंच त्वंच ये चान्ये भविष्यंति सुराधिपाः ॥ ते सर्वे शक्रया स्यंति मार्गमिंद्रशतैर्गतं ॥ ३९ ॥ त्वामप्येवं सुदुर्धर्षं ज्वलंतं परयाश्रि
 या ॥ काले परिणते कालः कालयिष्यति मामिव ॥ ४० ॥ बहूनींद्रसहस्राणि दैवतानां युगे युगे ॥ अभ्यतीतानि कालेन कालो हि दुरतिक्रमः ॥ ४१ ॥ इदं तु लब्ध्वासं
 स्थानमात्मानं बहु मन्यसे ॥ सर्वभूतभवं देवं ब्रह्माणमिव शाश्वतं ॥ ४२ ॥